

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an — — — — — 40 Lei.

Pe jumătate de an — — — — — 20 Lei.

Apare odată în săptămână:

DUMINECA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.

Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Sectarismul religios.

(mp.) În timpul din urmă sectarii au început o vie propagandă între credincioșii bisericii noastre ortodoxe române.

Misionari veniți din America și plătiți cu bani grei cutieră satele noastre de-alungul și de-a latul hulind biserica și clerul nostru cu văditul scop de a înstrăina poporul de biserică să străbună și de a slăbi unitatea sufletească a poporului român, sau — precum zice luminatul episcop Vartolomeiu al Râmnicului — a sparge blocul sufletesc al rasei, pe care ni l'a încheșat ortodoxia.

De sine se înțelege, că biserica noastră nu poate sta cu mâinile în sân în fața acestei primejdii bisericesti și naționale, ci la mișcările sectare trebuie să reacționeze pe cale sufletească cu toate mijloacele, ce-i stau la dispoziție în cadrele legii.

Am citit Nr. 2 al revistei „Biserica ortodoxă română” în care P. S. Șa Episcopul Râmnicului stăruie pentru luarea celor mai grabnice măsuri în contra sectarilor și între mijloacele misionare recomandă foarte corect să contrapunem creziilor o mișcare culturală, o rânduială normală și o asistență socială creștină; iar părintele Iosif Trifa în Nr. 6—7 al Revistei Teologice din Iunie—Iulie 1921, între soluțiunile pentru combaterea sectarismului recomandă: predica, vestirea și tălmăcirea cuvântului; tipărirea și răspândirea de scrieri și cărți de combatere; biblia pentru popor, viața fără prihană a preotului și ajutorul moral și material al statului.

Mi se pare însă, că în zelul de a stabili mijloacele cele mai potrivite pentru combaterea sectarismului s'a trecut cu vederea, că prima și cea mai de căpetenie cauză pentru care poporul nostru astăzi începe a deveni mai accesibil pentru învățăturile sectare este, că o parte însemnată din comunele noastre bisericesti au rămas fără conducătorii săi naturali, tocmai astăzi, când credincioșii sunt împresurați, mai mult de îndemnuri false și idei primejdioase.

Unii dintre preoții noștri au intrat în ser-

viciul statului, o parte dintre absolvenții de teologie, își continuă studiile pentru alte cariere; iar pe învățători, statul i-a statificat. Astfel în multe comune bisericesti sf. altar a rămas fără preot, iar strana fără cantor bisericesc.

Câte 2—3 sate sunt administrate de către un singur preot. Poporul trebuie să se îndestulească cu slujba divină, ce se face de mântuială tot la a 3-a—4-a săptămână. Pentru cazurile de botez, de cununie și de moarte trebuie să se ducă după preot în altă comună ceace în special pe cel sărac îl costă bani grei și multă pierdere de timp. Așa se dedă poporul încetul cu încetul cu lipsa de preot și cu serviciile divine și funcțiunile preoțești neregulate. În astfel de împrejurări despre o activitate pastorală nici vorbă nu poate fi. Poporul e lăsat, ca o grădină părăsită, pe care o copleșesc buruienile.

Deci nu e mirare, că starea sufletească a poporului în astfel de împrejurări triste este, cu mult mai potrivită și mai accesibilă pentru primirea învățăturilor rătăcite și-a ideilor subversive.

De aceea credem, că factorii cu cădere au datoria mai naltă de toate a se îngriji de urgență, ca fiecare parohie sistemizată să-și aibă preotul său și să nu lăsam turma credincioasă pradă lupilor răpitori, pentru că orice soluție sau măsură misionară rămâne zădarnică câtă vreme în parohie nu avem preot, care să execute ordinele mai înalte și care să poată ținea zilnic contact pastoral cu credincioșii săi.

Dar ca să putem avea un contingent corespunzător trebuințelor sufletești ale credincioșilor, trebuie să se asigure preoților o dotație corespunzătoare exigențelor timpului de astăzi și trebuie să se reguleze și chestiunea de penziune a preoților, ca aceștia să se poată dedica liniștit cu trup și cu suflet numai chemării lor și să nu mai fie avizați a căuta și alte funcțiuni și afaceri în afară de cadrele bisericii, cari pe lângă aceea că sunt în detrimentul intereselor bisericesti, de comun compromis autoritatea și vaza păstorului sufletească și astfel îl înstrăinează de sufletul poporului.

(Va urma)

Coiful Mântuirii.

Și luați coiful mântuirii.
Efes 6,17.

Coiful era partea cea mai văzută din armătura unui soldat roman, și apăra una din părțile cele mai importante și mai esențiale ale corpului—capul. Soldatul creștin își are coiful său. Acesta e „coiful mântuirii” pe care vrem să-l aducem în discuție.

Cea dintâi lecție pe care o învățăm este că soldatul lui Isus Hristos trebuie să fie el însuși un om mântuit, el trebuie să ia ca parte din această armătură, „coiful mântuirii”, adică; el însuși trebuie să aibă mântuirea pe care o vestește altora. Nimeni nu poate să lupte într'adevăr pentru Hristos, dacă nu crede din toată inima lui, în Hristos. Fiindcă cei dintâi Apostoli și Evangheliști au fost înșiși mântuiți, au putut să vestească vestea Evangheliei altora cu puterea pe care o aveau. Dacă ne gândim pentru un moment la sarcina care era pusă pe acești creștini deabea veniți la Isus, într'adevăr ne minunăm, cum s'a făcut faptul acesta că ei nu s'au retras cu totul de la Isus. Aveau de convertit lumea la credința că un Om care a murit de o moarte criminală, într'un colț necunoscut al Imperiului roman, a fost într'adevăr Fiul lui Dumnezeu, creatorul universului, singurul Mântuitor al lumii. Trebuiau să facă pe oameni să creadă că Isus, — un țaran iudeu necunoscut precum părea că este—, le-a dat ertarea păcatelor, puterea de a birui păcatul, ajutor în fiecare nevoie, viață fericită în această lume, și în lumea viitoare o glorie nemuritoare. Nimic n'aveau în favoarea lor. Erau disprețuiți de jidovi, lumea era contra lor, popoarele erau contra lor, religiunea era contra lor, legile romane erau contra lor, oricine era contra lor; și cu toate acestea, această mână de oameni îndrăznește să convertească o lume păgână; și ce-i mai mult, au și făcut-o. În mai puțin decât treisute de ani, creștinătatea a câștigat bătălia. Numai vorbele rămase de pomină a le lui Iulian Apostatul „ai învins Galileene” ajung să întărească adevărul acestui fapt. Templele păgâne au rămas pustii, așa se plâng scriitorii lor, păgânismul s'a clătinat însăși temeliele lui. Cum ne explicăm noi oare această victorie extraordinară? Istoricii i-au dat fel de fel de explicații.

Gibbon, ilustrul istoric al Romei, el însuși un necredincios, notează problema aceasta și zice că cere o soluție grabnică, însă nu nimerește deslegarea. Care dar a fost cauza reală a triumfului Evangheliei?

Soldatii lui Hristos au fost echipați cu coiful mântuirii. Oameni mântuiți ei înșiși, ei vestesc altora marea mântuire.

„Eu am găsit pe Dumnezeu în Hristos; El a murit pentru mine; El a înviat din morți; El mi-a dat viața veșnică; El e viața mea, puterea mea, pacea mea; El a sfătâmat puterea păcatului asupra mea; El mi-a arătat gloriile care, asemenea stelelor de aur ale dimineții, stau peste noaptea mormântului; și tot ce a făcut El pentru mine, poate face pentru voi, căci el e Mântuitorul lumii. Crede în Domnul Isus Hristos și tu vei fi mântuit”.

Aceasta a fost vestea pe care au luat-o acești

luptători creștini cu ei. Au mântuit pe alții, fiindcă ei înșiși au fost mântuiți. Toate acestea sunt tot atât de adevărate pentru noi, precum au fost și pentru ei. Nici odată încă Isus Hristos n'a înrolat un singur soldat în armata lui, care să nu fi fost un om convertit. Cea dintâi bătălie la care este chemat luptătorul creștin să lupte, e lupta pe care va trebui s'o înceapă contra păcatelor lui proprii. Nici un om oricare ar fi genul lui, ori talentele, ori învățătura lui nu va fi bine pregătit pentru lupta la care-l cheamă Hristos să lupte, până ce nu va întrebuița neîncetat coiful mântuirii.

N. Rev. Bis.

Traducere din limba engleză
de preot PETRU CHIRICA
Hilița-Iași.

Școlile confesionale.

În Nr. 38 al Gazetei Transilvaniei se publică o scrisoare din București, în care „Un profesor pensionat” zice:

„Atât d-l Alex. Vaida cât și d-l dr. Mihai Popovici s'au rostit acum câte-va zile cu o precizie ce nu suferă interpretare pentru menținerea școlilor confesionale. Aceste școli au dat roade binecuvântate și dau și astăzi absolvenți nu numai bine pregătiți, dar cu un fond sufleteș curat — comoară pe care o pastrează toată viața lor. Educațiunea morală în școlile confesionale a fost o bază puternică pentru păstrarea unui suflet cinstit și demn în tinerețea românească — dând sub raportul acesta, față de școlile din Vechiul regat, bărbați mult mai bine pregătiți pentru viața socială. Ori-care dintre absolvenții școlilor noastre confesionale a făcut carieră de seamă în Vechiul regat deși împotriva obiceiurilor de favorizare și nepotism au avut de luptat mai mult.

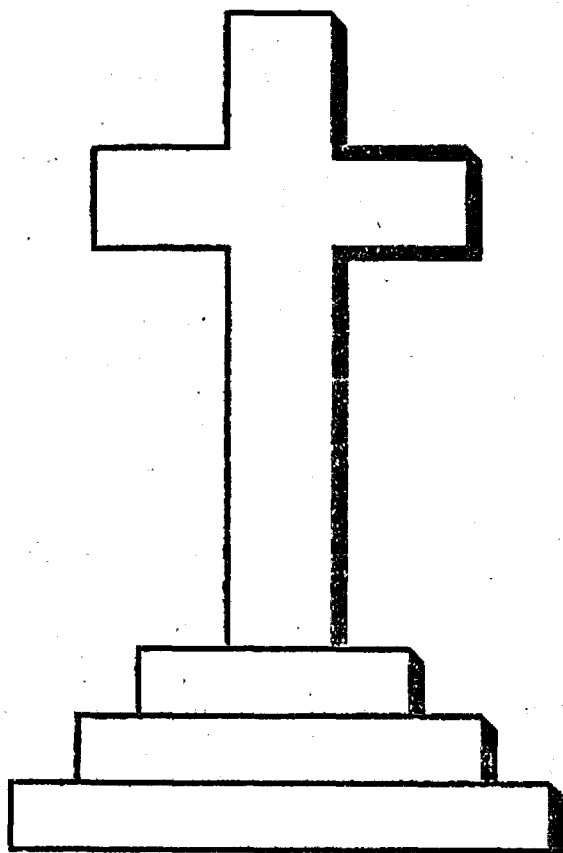
Liceul din Brașov, de pildă, a dat strălucți cetățeni, cari s'au ilustrat pe terenul literar ori politic, ori științific.

Tinerii cari porneau la lupta vieții de pe băncile școlilor noastre confesionale au fost, de nețăgăduit, superiori absolvenților liceelor din Vechiul regat — mai ales pe vremea bacalaariatului, când rămâneai ades uimit de puțina pregătire a acestora.

Dar superioritatea cea mare a acestor școli este tocmai educațiunea sufletului, ceea-ce aproape a lipsit școlilor de Stat din Vechiul regat. De suflet nu s'a prea avut grijă și generațiile au crescut cu un dor de îmbogățire și de repede pricopseală, influențate de un acut arivism, gata să nu țină seamă de morală chiar atunci, când ambițiunea era satisfăcută prin dol sau furt — această lipsă gravă a școlii vechi românești de peste munți a pus-o într-o inferioritate vădită față de Ardeal.

Ori tocmai astăzi, când avem mai multă nevoie de o sănătoasă educație sufletească pentru îndreptarea moravurilor societății românești . . . — ca profesor bătrân știu-trec să nu se caute o repede statificare a școlilor confesionale, ci, cum au zis fruntașii ardeleni, Statul să le ajute, ca să poată avea un corp didactic corespunzător situației culturale de astăzi” . . .

**Copi'a unei scrisori din Ierusalim,
scrise de Pilat catre imperatorul Tiberiu si catre
Senatulul Romei. — care are referinta la Dom-
nulu nostru Isus Christos.*)**

Unu barbatu de o virtute mare s'a ivitu in tim-
pulu nostru, si se numesce Isus Cchristos, — den-
sulu invie mortii si tamaduesce totu feliulu de boie,
pre care-lu numescu fiulu lui Domnedieu. Este unu
barbatu de o statura intr'adeveru frumoasa si minu-
nata, — are o fatia vrednica de cinstire, care in-
suffla de odata frica si amore — tuturor acelor
cari-lu adoreza. Perii capului suntu de colóre — ca
cea a alunelor cöpte, si suntu adunati langa urechi,
dati pe dupa urechi si suciti, frumosi si streluciosi,
lucescu si aterna pe umeri, — fiindu prin mediloculu
capului impartiti dupa forma Nazarenenilor. Fatia lui
n'are nici pete, nici cretie, si are o colóre viala si
placuta; ce se atinge de nasu si gura, despre aceste
nu pöte omulu dice nimica, ochii lui suntu albastri
cu verde si albu amestecati. Elu are o barba deasa,
dara nu prea lunga, — de aceeași colóre, de care
suntu si perii capului, — la medilocu e desfacuta.
Manile si bratiile densului suntu placute la vedere.
Elu e gröznicu in mustrerile si dojenirile lui, blandu
si placutu, — veselu inse cu demnitate, nimenea nu
lau vediutu candva ridenti, — adese ori inse plan-
gendu; — raru si modestu in vorbire, frumosu intre
fii ömeniloru.

*) Acösta scrisöre e tradusa din latinio.

INFORMAȚIUNI.

Incoronarea. Din București se anunță, că
dl general Coandă și a dat demisiunea de
președinte al festivităților de încoronare. Ur-
mașul său se crede că va fi I. P. P. Sa Mitro-
politul primat Miron.

Dar regal. Cu ocazia parastasului anual dela
Curtea de Argeș, pentru odibna sufletului răposatei
regine Elisabeta, M. S. Regele a încredințat episco-
pului Visarion Puiu un prea frumos rând de sfinte
vase, lucrate din aur și pietre prețioase în amintirea
regelui Carol și a reginei Elisabeta, dăruite catedralei
dela Curtea de Argeș.

Federația universală a studenților creștini cu-
prinde și o secție românească. E de remarcă că
spiritul religios se redeșteaptă pretutindeni. În spe-
cial ne bucurăm că el află tot mai mulți aderenți în
mijlocul studenției universitare, care este mai ac-
cesibilă pentru ideile mărețe. Secția românească a
Federației studenților creștini a ținut Duminecă la
26 Februarie în București, bulevardul Lascăr Catargiu
Nr. 30, ziua de rugăciune pentru studenți. După o
alocuțiune introductivă a urmat rugăciunea studen-
ților. Cu ocaziunea aceasta asociația studenților creș-
tini români a lansat în publicitate profesiunea sa de
credință, din care remarcăm următoarele: „Federația
este expresiunea tuturor Asociațiilor naționale creș-
tine ștudentești din toată lumea. În ea sunt repre-
zentate pân' acum 41 popoare, ca asociații cu o
largă independență. Tot la doi ani Federația ține
câte-un congres general. În sânul Federației se pri-
mesc ștudenți de orice confesiune creștină, respec-
tându-se confesiunea fiecăruia. Marele scop al miș-
cării este devotamentul filantropic. Servirea aproa-
pelui, pe toate căile. Fiecare ștudent luând ca pildă
și conducător pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus
Hristos poate să ajungă câte un apostol menit să
schimbe înfașurarea morală a lumii. Aceste asociații
țin să facă din fiecare tânăr câte-un muncitor de-
votat umanității. Ștudentul trebuie să învețe să-și
stăpâniască egoismul, să-și disciplineze viața, să
aprofundeze pilda și viața Mântuitorului, cetind zil-
nic Sf. Scriptură menditând și rugându-se. Federația
este adânc convinsă că numai prin credința în Isus
Hristos și numai prin fapta îndeplinită în numele iu-
birii Lui de oameni, omenirea poate să fie încă odată
mântuită din impasul moral unde se află azi. Membrii
asociației sunt devotați: familiei, patriei, bisericei, și
neamului omenesc. Invățătorul, sprijinitorul și cununa
lor este deapururi Isus Hristos”. (Dim.)

Concurs.

Nr. 82/1922.

Pentru îndeplinirea parohiei **Comeat** cu filiile **Bogda** și **Sintar** protopresbiteratul **Lipovei** devenită vacantă prin decedarea parohului **Vasilie Spân**, în conformitate cu concluzul **Ven. Consistor de sub Nr. 1479/920**, prin aceasta se publică concurs de nou cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în organul oficios „**Biserica și Școala**”.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Casă parohială cu intrapilau de 800 st. 2. Jumătate sesiune parohială constătătoare din 16 jughere catastrale. 3. Birul legal. 4. Stolele legale. 5. Eventuala întregire dela stat.

Alesul are să supoarte toate dările publice și să catihizeze la școala confesională fără altă remunerațiune.

Parohia e de clasa III, deci reflectanții au să dovedească că posed asemenea calificațiune, iar recursele ajustate cu documentele recerute în original precum și cu atestat despre serviciul prestat până aci și adresate Comitetului parohial gr. ort. rom. din **Comeat** să le subștearnă **P. On.** oficiu protopopesc gr. ort. rom. din **Lipova**, îndatorați fiind a se prezenta în **Sf. biserică** din loc în cutare **Duminică** ori sârbătoare pe lângă observarea strictă a celor dispuse prin **§. 33** din Regulamentul pentru parohii spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, dar numai după ce vor dovedi protopresbiterului tractual că posed calificațiunea prescrisă, iar cei din altă dieceză, că au înalta încuviințare **P. S. Sale** **Domnului Episcop** diecezan de a putea reflecta la uceea parohie.

Comeat, din ședința Comitetului parohial gr. ort. rom. ținută la **14.27 Oct. 1921**.

Lipova, la **14/27 Februarie 1922**.

În conțelegere cu **Fabriciu Manuila** protopresbiter tractual.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Calacea** (protopopiatul **Vinga**) se publică concurs cu termen de **30 de zile** dela prima apariție în organul diecezan „**Biserica și Școala**”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială în estensiune de 31 jugh. 1128 st. □ parte arător, parte fânațe.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Întregirea dotației preotești dela stat.
5. Ce privește locuința pe seama alesului preot.

deocamdată i se pune la dispoziție în mod provizor edificiul școlii confesionale.

Dările publice după venitele din parohie cad în sarcina preotului.

Preotul va fi obligat a provide catechizația la școlile din loc.

Recurenții din altă dieceză au să prezinte permisiune dela **Prea S. Sa DI Episcop** diecezan spre a putea compete la această parohie.

Parohia e de cl. I., în senzul actului **Ven. Consistor diecezan Nr. 181/1922** se admit în mod excepțional și recurenți de cl. II., dacă nu s-ar prezenta nici unul de cl. primă.

Recurenții sunt poștiți, ca cererile provăzute cu adnezele necesare, adresate comitetului parohial din **Calacea**, să le înainteze în termenul concursual oficiului protop. ort. român din **Vinga**, având a se prezenta în cutare **Duminică** ori sârbătoare în sf. biserică ort. română din **Calacea** spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare conform **§-lui 33** din regulamentul pentru parohii.

Din ședința comitetului paroh. ort. român din **Calacea** ținută la **24 Iunie (7 Iulie) 1921**.

Gheorghe Bașu m. p.
președinte.

Pavel Traileșcu m. p.
notar.

În conțelegere cu: **D. P. Tiucra**, protopop.

—□—

2—3

Cu inima întristată aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, pretenilor și cunoscuților, că iubitul nostru tată, bunice, și cumnat, după scurte suferinți — în etate de 83 ani — și după o viață pastorală de 54 ani.

George Crainic

preot ort. or. rom. în **Nădab**

a încetat din viață în ziua de **25 Februarie 1922** la ora 19⁰⁰.

Osămintele pământești a scumpului nostru defunct se vor așeză spre vecinică odihnă **Luni** în **27 Februarie a. c.** la **10 ore** în cimiterul ort. or. rom. din **Nădab**.

Dormi în pace suflet blând.

Îl deplâng următoarele rudeni:

Văd. Lucreția Nonu, născ. **Crainic**. **Ioan Crainic** inv. **Traian Crainic** com. **Rosalia Crainic** născ. **Beșes**, **Maria Crainic** născ. **Toduca** fi. a. fi. și nuroi. **Văd. Sofia Martin**, **Roxin Iesif** preot, cumnat și cumnată, **Livius Tama** strănepot, **Mircea C. Nănu** inv. dir. **Vespazian T. Nonu** cont. fișcal. **Ananiu N. Nonu**. **Volumnia Toader** mașet **Marioara Olariu** născ. **Toader**. **Petru Olariu** inv. **Vetalia** și **Cornel Toader**. **Aurora Tama** născ. **Crainic**. **George Crainic** teolog. **Lucreția Crainic** nepoți și nepoate.

Redactor responsabil: **SIMION STANA**.

Cenzurat: **V. DĂRLEA**.